

Papyrus Derveni

Der orphische Papyrus von Derveni, in: Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik 47 (1982)

- 1a.1 [] []
 [] []ων []
 []μετα.[]..ουναι []
 [].ίνεται[]α τῆς τύχης γὰ[ρ]
- 1a.5 []λα]μμανε [.]αρ ουτ[..... ..].δε κόσμος []
 []ησασ.οτοσμ.[..... ..]τα κοινὰ []
 []].έστατα [ό]σος περι κε.[....] λόγωι λέγων []
 []]. οὐ κατὰ φύσιν ἀνθρω[πηίου] εὖρος ποδός []
 []]. οὐχ ὑπερβάλλων .ι.[.... ὄ]ρους ε[]
- 1a.10 [εἰ δὲ μῆ, Ἐρινύε[ς] νιν ἐξευρήσο[υσι]
 [] ὑπερ]βατὸμ ποῆι κ[]
 []].θυο[]
 []].στει..σ.[]
 []]α τὰ κοινὰ []
- 1a.15 []]υπε.ειν.[]
- 1b.1 []...[.]σ[]]οσ.[]
 []].γ γίνετα[ι δὲ σε]μνὸν []
 []].η ἐξώλεα[ς σφᾶ]ς ποήσειν[]
 [] δ]αίμονες οἱ κάτω [εἰ]σίγ καὶ τ[ούτων Ἐ]ρινύες
 εἰσὶ δὲ θεῶν ὑπηρέται καὶ ἀνθρώ[πους κολά]ζουσι
 ὅσαι δὲ εἰσὶν ὅπωςπερ ἄρισται ἀμαρτη[μάτων ποι]να[ι,
 ἐκ τοῦ[δ'] αἰτίην [ἴσ]χουσ[ι τὰ] κάλλισ[τα]
 [] π]οιοῦσι .[.].[]μέχρι ὀ ν[οῦς]
 [] συ]νετ[ώτερος] γίνητ[αι]
- 1b.10 []]ναστ[]
- 1.1 []...[]
 χρη[στη]ριαζομ[]
 χρη[σ]τηριαζον[]
 αὐτοῖς παριμε..[.... μα]ντεῖον ἔπε.[]
 τῶμ μαντευομέν[ων ἔν]εκεν εἰ θεμι[]

-ιδουδεινα τί ἀ[πισ]τοῦσι, οὐ γινώσ[κοντες τὰ ἐνύ]πνια
τῶν ἄλλωμ πρ[α]γμάτων ἕκαστ[.....]ν ἄν
 [..].[.].δειγμάτων π[ι]στεύοιεν ὑπὸ .[]
 καὶ [τ]ῆς ἄλλης ἡδον[ῆ]ς νενικημέ[νοι]σιν
- 1.10 [.... πιστεύουσι α[.]στιν δε...[]
 []θάνωσι μ[η.]ε γινώ[σ]κωσ[ι]
- 2.1 [..... ..].[.]ι καὶ θυσ[ί]α μ[....]..υσι..[]
 ε[..... ..].μα..ν δύν[.]ται δαίμονας ελ.[]
 ρ[..... ..].ς μεθιστάναι. δαίμονες εμπο[]
 ψ[υχ..... ..].οι τὴν θυσ[ίαν] τούτου ἔνεκεν []
 οἱ μ[ύστα]ι ὡ[σ]περ εἰ ποινή[ν] ἀποδιδόντες τοιδε[]
 ἱεροῖ[ς] ἐπισπένδουσιν ὕ[δω]ρ καὶ γάλα, ἐξ ὧμπερ καὶ τὰς
 χοὰς ποιοῦσι. ἀνάριθμα [καὶ] πολυόμφαλα τὰ πόπανα
 θύουσιν ὅτι καὶ αἱ ψυχα[ὶ ἀνά]ριθμο[ί ε]ἰσι. μύσται
 Εὐμενίσι προθύουσι κ[....].υ.α.[]αγοις· Εὐμενίδες γὰρ
- 2.10 ψυχαί [εἰ]σιν, ὧν ἔνεκ[εν]α θεοῖς θύειν
ιον πρότερον [.....]ισγ[.....]ται
 [.....]τεκαί...[]οι
 []λι[]
- 3.1 []η καὶ θεμ[ι]τὰ λεγο[.....]ο γὰρ
 []αι εἰπεῖν οὐχ οἷόν τ[ε] ὀνομάτων
 [(τ)άπο]ρρηθέντα. ἔστι δε.[..... ..] πόησις
 [] αἰνιγμ] ατῶδης [..]. [.....]σαυτ.
 []κε θεὰς λέγειν [.. αἰν]ιγματωδῶ[ς]
 []αι μὲν οὐγ καὶ [.....]ο πρώτου
 []του ῥήματος ὡ[σπερ] καὶ ἐν τῶι
 []θύρας γὰρ ἐπιθέ[σθαι κελ]εύσας τοὺς[βεβήλους]
 []...ειμ φ.[.....] πολλοῖς
- 3.10 []ν ἀκοὴν [..... ..]ντας ...[]
 []ει[.] []
- 4.1 [..... ..]δεήλω[ται ἐν τῶιδ]ε τῶι ἔπ[ει]·
 [ο]ἶ Διὸς ἐξεγένοντο [ύπερ]μεν]έος βασιλῆος.
 ὅπως δ' ἄρχεται ἐν το[ῖσδε δη]λοῖ·
 Ζεὺς μὲν ἐπεὶ δὴ [πατρὸς ἐο]ῦ πάρα θέ[σ]φατον ἀρχὴν
 [ἀ]λκὴν τ' ἐγ χεῖρεσσι ἔ[λ]αβ[εγ κ]αὶ δαίμον[α] κυδρόν.

[τα]ῦτα τὰ ἔπη ὑπερβατὰ ἐό[ν]τα λανθά[νει],
 [..].ιν δὲ ᾧδ' ἔχοντα· Ζεὺς μὲν ἐπεὶ τ[ὴν ἀλ]κὴν
 [πα]ρὰ πατρὸς ἐοῦ ἔλαβεγ καὶ δαίμονα [κυδρ]όν.
 [χρη]ῶδ' ἔχοντα οὐκ ἀκούειν τὸν Ζᾶ[να]τει

4.10 [..... ..]ες ἀλλὰ τὴν ἀλκὴν λαμβ[αν]

[..... ..]οντα παρὰ θέσφατα δ[]

[..... ..].κ. γὰρ τούτῳ μα[]

[..... .. ἀ]νάγκην νομιζομ[]

[..... ..] καὶ μαθῶν ο.ο...[]

5.1 ...αιτ.[...]ην οὖν τοῦ ἰσχυρ[ο]τάτου ἐπόη[σεν]

εἶναι ὡσ[περ]εὶ παῖδα πατρὸς. οἱ δὲ οὐ γινώσκον[τες]

τὰ λεγόμε[να] δοκοῦσι τὸν Ζᾶνα παρὰ τοῦ αὐτο[ῦ]

πατρὸς [τὴν] ἀλκὴν [τε καὶ] τὸν δαίμονα λαμμά[νειν].

γινώσκ[ων] οὖν τὸ [..... ..] μεμειγμένον τοῖς

ἄλλοις ὅτι ταράσσοι καὶ κ[ωλ]ύοι τὰ ὄντα συνίστασθαι

διὰ τὴν θάλψιν ἐξαλλασ[σ..].τε ἰκανόν ἐστιν

ἐξαλλαχθῆμ μὴ κωλύ[ειν τὰ] ὄντα συμπαγῆνα[ι].

ὅσα δ' ἄ[ν] ἀφθῆι ἐπικρα[τεῖται. ἐπικ]ρατηθὲν δὲ μίσγεται

5.10 τοῖς ἄλ[λο]ις. ὅτι δ' ἐγ χεῖρ[εσσιν] ἔλαβ[εν] ἠνιζέτο

ὥσπερ τ[ῶ] ἄλλα τὰ π[]ομεν [...].α

[βε]βαιότατα νοει[]ν ἰσχυρός.

ἔφη τὸν Ζᾶνα τ[]ν δαίμονα

[ώ]σπερ εἰ [] ἰσχυροῦ.

6.1 καὶ λέγει[ν· οὐ γ]ὰρ λέ[γ]ειν οἷόν τε μὴ φωνοῦντ[α].

ἐνόμιζε δὲ τὸ αὐτὸν εἶναι τὸ λέγειν τε καὶ φωνεῖν.

λέγειν δὲ καὶ διδάσκειν τὸ αὐτὸ δ[ύ]ναται· οὐ γὰρ

οἷόν τε δι[δ]άσκειν ἄνευ τοῦ λέγειν ὅσα διὰ λόγων

διδάσκετα[ι]. νομίζεται δὲ τὸ διδάσκειν ἐν τῷ

λέγειν εἶν[αι]. οὐ τοίνυν τὸ μὲν διδάσκειν ἐκ τοῦ

λέγειν ἐ[φ]ημί[σθη] τὸ δὲ λέγειν ἐκ τοῦ φωνεῖν,

τὸ δ' αὐτὸ[ν] δύνα[ται] φωνεῖν καὶ λέγειν καὶ διδάσ[κειν].

οὔτω[ς] οὐδέγ κωλ[ύ]ει πανομφεύουσαγ καὶ [πάντα]

6.10 διδά[σκουσαν] τὸ αὐτ[ὸ] εἶναι.

τροφ[].....ι[..].αι ὅτι [ᾶ]σσα

ὁ ἥλι[ος]]αύει τα[ῦ]τα ἢ νύξ τ[]

- σ[] ἄσσα ὁ ἥλι[ι]ος. [..]ρ[] τα[]
- 7.1 [τ]ῆς νυκτός. ἔξ ἀ[δύτοι]ο δ' αὐτήν [λέγει] χρῆσαι
 γνώμην ποιού[με]νος ἄδυτον εἶ[ναι] τὸ βάθος
 τῆς Νυκτός· οὐ γ[ὰρ] δύνει ὤ[σ]περ τὸ φῶς, ἀλλὰ νιν
 ἐν τῶι αὐτῶι μέ[νο]ν αὐγὴ κατα[λ]αμμάνει.
 χρῆσαι δὲ καὶ ἀρκέσαι ταὐτὸ [δύ]ναται.
 σκέψασθαι δὲ χρῆ ἐφ' ὧι κεῖτα[ι τὸ] ἀρκέσαι
 καὶ τὸ χρῆσαι.
 χρᾶν τὸνδε τὸν θεὸν νομίζον[τες ἔρ]χονται
 [π]ευσόμενοι ἄσσα ποῶσι τα.[..... ..]ωι λέγει
- 7.10 [ἢ δὲ] ἔχρησεν ἅπαντα τά οἱ θε[ί]μις]αι
 [.....].ις ἐδήλωσεν ὅ[τ]ι ο[]
 [] .ονται[]
- 8.1 καὶ ἀφ.[...].· τὸ δ' ἐχόμε[νον ἔπ]ος ὧδ' ἔχει·
 ὡς α[.... κα]τὰ καλὸν ἔδος νιφόντος Ὀλύμπου.
 Ὀλυμπ[ος καὶ χ]ρόνος τὸ αὐτόν· οἱ δὲ δοκοῦντες
 Ὀλυμπ[ογ καὶ ο]ὐρανὸν [τ]αὐτὸ εἶναι ἑξαμαρ-
 τάν[ουσι]ν, [οὐ γ]ινώσκον[τε]ς ὅτι οὐρανὸν οὐχ οἶόν τε
 μακ[ρό]τερον ἢ εὐρύτε[ρο]ν εἶναι, χρόνον δὲ μακρὸν
 εἴ τις [ὀνομ]άζο[ι] οὐκ ἄ[ν] ἑξα[μαρ]τάνοι· ὁ δὲ ὅπου μὲν
 οὐρανὸν θε[λο]ι λέγειν, τῆμ] προσθήκην εὐρὺν
 ἐποιεῖτο, ὅπου [δὲ Ὀ]λυμπον, τοῦ]ναντίον, εὐρὺμ μὲν
- 8.10 οὐδέποτε, μα[κρὸν δέ· νιφόντα] δὲ φήσας εἶναι
 τῆι [δ]υνάμει ε[] ι νιφετώδει []
 [...] νιφετω[] ...ονε[]
 [.....]αμ[]
- 9.1 Ζεὺς μὲν ἐπεὶ δὴ πατρὸς ἐοῦ πάρα [θε]σφατ' ἀκούσα[ς].
 οὔτε γὰρ τό.ε ἤκουσεν, ἀλλὰ δεδήλω[τ]αι ὅπως
 ἤκουσεν, οὔτε ἡ Νύξ κελεύει. ἀλλὰ δηλοῖ ὧδε λέγων·
 αἰδοῖογ κα[τ]έπινεν, ὃς αἰθέρα ἔχθορε πρῶτος.
 ὅτι μὲμ πᾶ[σ]αν τῆμ πόησιν περὶ τῶμ πραγμάτων
 αἰνίζεται κ[α]θ' ἔπος ἕκαστον ἀνάγκη λέγειν.
 ἐν τοῖς αἰδοίοις ὁρῶν τῆγ γένεσιν τοὺς ἀνθρώπου[ς]
 νομίζον[τας εἶ]ναι τούτῳ ἐχρήσατο, ἄνευ δὲ τῶν
 αἰδοίων [οὐ γίν]εσθαι, αἰδοίωι εἰκάσας τὸν ἥλιο[ν].

9.10 ἄνε[υ γὰρ τοῦ ἡλίου] τὰ ὄντα τοιαῦτα οὐχ οἶόν [τε]

γ..[]ένων τῶν ἐόντων []

πρ[] τὸν ἡλιο[μ] πάντα ο[]

[]...[]

.1 ἐχθόρηι τὸν λαμπρότατόν τε [καὶ λ]ευκό[τ]ατον
χωρισθὲν ἀφ' ἑωυτοῦ. τοῦτον οὖν τὸν Κρόνον
γενέσθαι φησὶν ἐκ τοῦ Ἥλιου τῆι Γῆι, ὅτι αἰτίαν ἔσχε
διὰ τὸν ἡλιον κρούεσθαι πρὸς ἄλληλα.

διὰ τοῦτο λέγει· ὅς μὲγ' ἔρεξεν. τὸ δ' ἐπὶ τούτῳ·

Οὐρανὸς Εὐφρονίδης, ὅς πρῶτιστος βασιλευσεν,

κρούοντα τὸν Νουῦμ πρὸς ἄλληλ[α] Κρόνον ὀνομάσας

μέγα ῥέξαι φησὶ τὸν Οὐρανόν· ἀ[φα]ιρεθῆναι γὰρ

τῆμ βασιλείαν αὐτόγ. Κρόνον δὲ ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ

.10 .[.]ου αὐτὸν καὶ τᾶλλα κατὰ [τὸν αὐτὸν λ]όγον

[ἔκαστ]ον· τῶγ γὰρ ἀπαντ[]ναν

[.....]σορ[...]ν φύσιν []ν

[.....]ς ἀφαιρ[εῖ]σθαι δ' α[ὐτὸν τῆμ βασιλε]ίαν

[.....].ενων []ντα

.1 κρ[ο]ύεν αὐτὰ πρὸς[ς ἄλλ]ηλα κα[ί] ποήσηι το[....]ον

χωρισθέντα διαστήναι δίχ' ἀλλήλων τὰ ἐόντα·

χωρ[ι]ζομένου γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ ἀπολαμβανομένου

ἐμ μέσῳ πῆξας ἴσχει καὶ τᾶνωθε τοῦ ἡλίου

καὶ τὰ κάτωθεν. ἐχόμενον δὲ ἔπος·

ἐκ τοῦ δὴ Κρόνος [α]ὔτις, ἔπειτα δὲ μητίετα Ζεὺς,

λέγει <ὅ>τι ἐκ τοῦδε [ἀ]ρχή ἐστὶν ἐξ ὅσου βασιλεύει ηδε

ἀρχὴ διηγείται .[....].οντα κρούωμ πρὸς ἄλληλα

διαστησασ..[... τῆ]ν νῦμ μετάστασιν οὐκ ἐξ ἐτέρ[ων]

.10 ἔτερ' ἄλλ' ἔτε[ρ]

τὸ δ' ἔπειτ[α δὲ μητίετα Ζεὺ]ς, ὅτι μὲν οὐχ ἔτερ[ος]

ἀλλὰ ὁ αὐ[τὸς]ι δὲ [τ]όδε·

Μῆτιγ κα[]ωμ βασιληίδα τιμ[ή]ν

εσ.[]αι ιν.....[]

ει[]

.1 [αἰδοῖ]ον τὸν ἡλιον ἔφ[η]σεν εἶναι δε[δήλω]ται. ὅτι δὲ

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τὰ νῦν ὄντα γίνεται λέγει·

- πρωτογόνου βασιλέως αἰδοίου, τοῦ δ' ἄρα πάντες
 ἀθάνατοι προσέφυμ μάκαρες θεοὶ ἠδὲ θέαιναι
 καὶ ποταμοὶ καὶ κρήναι ἐπήρατοι ἄλλα τε πάντα,
 [ὄ]σσα τότε ἦγ γεγαῶτ', αὐτὸς δ' ἄρα μῦνος ἔγεντο.
 [ἐ]ν τούτοις σημαίνει ὅτι τὰ ὄντα ὑπῆ[ρ]χεν αἰεί, τὰ δὲ
 ν[ῦ]ν ἔόντα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων γίν[ε]ται. τὸ δὲ
 [αὐ]τὸς δὲ ἄρα μῦνος ἔγεντο, τοῦτο δὲ [λ]έγων δηλοῖ
- .10 [αὐ]τὸν Νοῦμ πάντων ἄξιον εἶναι μόν[ο]ν ἔόντα
 [ὡ]σπερ[ε]ὶ μηδὲν τᾶλλα εἶη· οὐ γὰρ [οἶ]όν τε ταῦτα εἶναι
 [τὰ]οντα ἄ[ν]ε[υ] τοῦ Νοῦ []ομένωι
 [..... ..]ου ἄξιον πάντων [].ναί
 [..... ..]ν βασιλεὺ[ς] πάντ[ων]]εῖτα
 [..... ..] Νοῦς καὶ .[].τον
- .1 π[ρ]ό[τε]ρον ἦν πρ[ὶ]ν ὄνο[μ]α[σ]θῆ[ν]α[ι]· ἔπ[ε]ι[τα] ὠνομάσθη[η]·
 ἦγ γὰρ καὶ πρόσθεν []ων ἢ τὰ νῦν ἔόντα συσταθῆναι
 ἀἴρ[η] καὶ ἔσται αἰεί· οὐ γὰρ ἐγένετο, ἀλλὰ ἦν· δι' ὅ τι δὲ
 ἀἴρ[η] ἐκλήθη δεδήλωται ἐν τοῖς προτέροις. γενέσθαι δὲ
 ἐνομίσθη ἐπειτ' ὠνομάσθη Ζεὺς, ὡσπερ[ε]ὶ πρότερον
 μὴ ἔων. καὶ ὕστατον ἐφῆσεν ἔσεσθαι τοῦτον, ἐπειτ.
 ὠνομάσθη Ζεὺς καὶ τοῦτο αὐτῶι διατελεῖ ὄνομα ὄν
 μέχρι εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τὰ νῦν ἔόντα συνεστάθη,
 ἐν ᾧπερ πρόσθεν [ἐ]όντα ἠωρεῖτο. τὰ δὲ ὄντα []
- .10 γενέσθαι τοιαῦτ[α] διὰ τοῦτον καὶ γενόμενα []
 ἐν τούτῳ[ι] ση]μαίνει δ' ἐν τοῖς ἔπεσι τ[οἰ]σδε·
 Ζεὺς κεφα[λή], Ζεὺς μέσσ[α], Διὸς δ' ἐκ [π]άντα τέτ[υ]κται·
 [κ]εφαλη[]ντ' αἰν[ί] ζεται ο[]
 κεφαλη[] ἀρχὴ γίνεται σ.[]
 .[συστ]αθῆναι .[]
- .1 [] α φάμενος [...]ν
 καὶ τὰ κατω[...]μενα τὴν δ[...] καὶ τᾶλλα πάν[τ]α εἶναι
 ἐν τῷ ἀέρι π[ν]εῦμα ἔόν. τοῦτ' οὖν τὸ πνεῦμα Ὀρφεὺς
 ὠνόμασεμ Μοῖραν. οἱ δ' ἄλλοι ἄνθρωποι κατὰ φάτιμ „Μοῖραν
 ἐπικλῶσαι“ φασὶν „σφίσιγ“ καὶ „ἔσεσθαι ταῦθ' ἄσσα Μοῖρα
 ἐπέκλωσεν“, λέγοντες μὲν ὀρθῶς οὐκ εἰδότες δὲ
 οὔτε τὴν Μοῖραν ὅ τί ἐστιν οὔτε τὸ ἐπικλῶσαι. Ὀρφεὺς γὰρ

- τὴμ φρόνησιμ Μοῖραν ἐκάλεσεν· ἐφαίνετο γὰρ αὐτῶι
τοῦτο προσφερέστατον εἶναι ἐξ ὧν ἅπαντες ἄνθρωποι
- .10 ὠνόμασαμ. πρὶμ μέγ γὰρ κληθῆναι Ζῆνα, ἧμ Μοῖρα
φρόνησις τοῦ θεοῦ αἰί τε καὶ [δ]ιά παντός· ἐπεὶ δ' ἐκλήθη
Ζεὺς, γενέσθαι αὐτὸν δ[οκοῦσ]ι, ὄντα μέγ καὶ πρόσθεν
[ὀ]νομαζόμενον δ' ὄ[τε]].. Ζεὺς πρῶτος
[..... ..]τογ γ..ντα[] ἐπει[.]....[.]ο
[..... ..]ἀνθρώπων οἱ μὴ συνιέντ[ε]ς τὰ λεγόμενα []
[] τὸν Ζῆνα []
- .1 εκ[.....]...ντα ἐν [ἔ]καστογ κέκ[λητ]αι ἀπὸ τοῦ
ἐπικρατοῦντος, Ζεὺς[ς] πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν
λόγον ἐκλήθη· πάντας γὰρ ὁ ἀῆρ ἐπικρατεῖ
τοσοῦτον ὅσομ βούλεται. „Μοῖραν“ δ' „ἐπικλῶσαι“
λέγοντες τοῦ Διὸς τὴμ φρόνησιν ἐπικυρῶσαι
λέγουσιν τὰ ἐόντα καὶ τὰ γινόμενα καὶ τὰ μέλλοντα,
ὅπως χρῆ γενέσθαι τε καὶ εἶναι κα[ί] παύσασθαι.
βασ[ι]λεῖ δὲ αὐτὸν εἰκάζει (τοῦτο γὰρ οἱ προσφέρειν
ἐφα[ί]νετο ἐκ τῶν λεγομένων ὀνομάτων) λέγων ὧδε·
- .10 Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς δ' ἀρχὸς ἀπάντων ἀργικέραυτος.
[βασιλέ]α ἔφη εἶναι ὅτι πολλ[ῶν]]ωμ μία
[ἀρχή] κ[ρατεῖ] καὶ πάντα τελει [..... ..]. οὐδενὶ
[..... ..]χιν τε[λ]έσαι []
[..... ..] ἀρχὸν δε[]
[..... ..] ἄρ[χεται] δια[]
- .1 ἀνθρώπων[ν] ἐμ] πόλεσιν ἐπιτελέσαντες [τὰ] ἰε[ρὰ] εἶδον,
ἔλασσον σφᾶς θαυμάζω μὴ γ[ι]νώσκεις (οὐ γὰρ οἶόν τε
ἀκοῦσαι ὁμοῦ καὶ μαθεῖν τὰ λεγόμενα), ὅσοι δὲ παρὰ τοῦ
τέχνημ ποιουμένου τὰ ἰερά, οὗτοι ἄξιοι θαυμάζεσθαι
καὶ οἰκτε[ί]ρεσθαι, θαυμάζεσθαι μὲν ὅτι δοκοῦντες
πρότερον ἢ ἐπιτελέσαι εἰδήσειν ἀπέρχονται ἐπι-
τελέσαντες πρὶν εἰδέναι οὐδ' ἐπανερόμενοι ὥσπερ
ὡς εἰδότες τ[ι] ὧν εἶδον ἢ ἤκουσαν ἢ ἔμαθον· [οἰ]κτε<ί>ρεσθαι δὲ
ὅτι οὐκ ἀρκε[ί] σφιν τὴν δαπάνην προανηλῶσθαι ἀλλὰ
- .10 καὶ τῆς γνώμης στερόμενοι προσαπέρχονται.
πρὶμ μὲν τὰ [ἰε]ρὰ ἐπιτελέσαι ἐλπίζον[τε]ς εἰδήσειν

ἐπιτελέσ[αν]τες] δὲ στερηθέντες κα[ὶ τῆ]ς ἐλπί[δος] ἀπέρχονται.

τ.[]ουοντ[...].λογοσ[...].ται[.....].να

.[]σο.[]μητροὶ μὲν

[]ως εἶδε

A.1 οὔτε τὸ ψυχ[ρὸν] τῶι ψυχρῶι. θόρνηι δὲ λέγ[ων] δηλοῖ

ὅτι ἐν τῶι ἀέρι κατὰ μικρὰ μεμερισμένα ἐκινεῖτο

καὶ ἐθόρνυτο, θορνύμενα δὲ κατασυνεστάθη

πρὸς ἄλληλα. μέχρι δὲ τούτου ἐθόρνυτο, μέχρι

ἕκαστον ἦλθεν εἰς τὸ σύνηθες. Ἄφροδίτη οὐρανό

καὶ Ζεὺς καὶ ἀφροδισιάζειν καὶ θόρνυσθαι καὶ Πειθῶ

καὶ Ἀρμονία τῶι αὐτῶι θεῶι ὄνομα κεῖται. ἀνήρ

γυναικὶ μισγόμενος ἀφροδισιάζειν λέγεται κατὰ

φάτιν. τῶγ γὰρ[ρ] νῦν ἐόντων μιχθέντων ἀλλ[ή]λοις

A.10 Ἄφροδίτη ὠν[ο]μάσθη. Πειθῶ δ' ὅτι εἶξεν τὰ ἐ[ό]ντα

ἀλλήλο[ι]σιν. εἰ[ῖ]κειν δὲ καὶ πείθειν τὸ αὐτόν. [Ἀ]ρμονία δὲ

ὅτι πο[..... ..ή]ρμοσε τῶν ἐόντων ἐκάστω[...].

ἦμ μὲγ γ[ὰρ καὶ πρ]όσθεν, ὠνομάσθη δὲ γενέσ[θαι] ἐπεὶ

διεκρίθ[η]· τὸ δὲ δι[α]κριθῆν[α]ι δηλοῖ ὅτ[ι] .[.....].εις

εδι..[..... .]ατειωσ[]

[]..[.....]ν .[] νῦν

B.1 π[ά]ντ' οὗ[ν] ὁμοίω[ς] ὠνόμασεν ὡς κάλλιστα ἠ[δύν]ατο

γινώσκων τῶν ἀνθρώπων τῆμ φύσιν, ὅτι οὐ πάντες

ὁμοίαν ἔχουσιν οὐδὲ θέλουσιν πάντες ταυτά·

κρατιστεύοντες λέγουσι ὅ τι ἂν αὐτῶν ἐκάστωι

ἐπὶ θυμὸν ἔλθῃ, ἅπερ ἂν θέλοντες τυγχάνωσι,

οὐδαμὰ ταυτά, ὑπὸ πλεονεξίας, τὰ δὲ καὶ ὑπ' ἀμαθίας.

Γῆ δὲ καὶ Μήτηρ καὶ Ῥέα καὶ Ἥρη ἢ αὐτή. ἐκλήθη δὲ

Γῆ μὲν νόμωι, Μήτηρ δ' ὅτι ἐκ ταύτης πάντα γ[ίν]εται.

Γῆ καὶ Γαῖα κατὰ [γ]λῶσσαν ἐκάστοις. Δημήτη[ρ] δὲ]

B.10 ὠνομάσθη ὥσπερ[ρ] ἢ Γῆ Μήτηρ, ἐξ ἀμφοτέρων ἐ[ν] ὄνομα·

τὸ αὐτὸ γὰρ ἦν. - ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς Ὑμνοῖς εἰ[ρη]μένον·

Δημήτηρ [Ῥ]έα Γῆ Μή[τ]ηρ Ἐστία Δηιώι. καλε[ί]ται γὰρ

καὶ Δηιώ ὅτι ἐδη[ί]ωθη ἐν τῆι μείξει. δηλώσει δ.[..]αν

κ[α]τὰ τὰ ἐπ[.]γε[...]. Ῥέα δ' ὅτι πόλλα καὶ ...[]

ζῶια ἔφθ [] ἐξ αὐτῆς. Ῥέα κα.[]

κα[]ηοεκ[]

C.1 τοῦτο τὸ ἔπος πα[ρα]γωγὸν πεπόηται καὶ το[ῖς μ]έν πολλοῖς ἄδηλόν ἐστιν τοῖς δὲ ὀρθῶς γινώσκουσι εὐδηλον ὅτι Ὀκεανός ἐστιν ὁ ἀήρ, ἀήρ δὲ Ζεὺς· οὐκ οὖν ἐμήσατο τὸν Ζᾶνα ἕτερος Ζεὺς ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ σθένος μέγα. οἱ δ' οὐ γινώσκοντες τὸν Ὀκεανὸν ποταμὸν δοκοῦσιν εἶναι ὅτι εὐρὸν ῥέοντα προσέθηκεν. ὃ δὲ σημαίνει τὴν αὐτοῦ γνώμην ἐν τοῖς λεγομέν[ο]ις καὶ νομιζομένοις ῥήμασι. καὶ γὰρ τῶν ἀν[θ]ρώπων τοὺς μέγα δυνατ[οῦ]ντας

C.10 „μεγάλους“ φασὶ „ῥυῆναι“. τὸ δ' ἐχόμενον· ἴνας δ' ἐγ.α[... σ]σ' Ἀχελώϊου ἀργυ[ρ]οδίνε[ω] τῶ[ι] ὕδα[τι]σι Ἀχελῶϊον ὄνομα[α ..]δ.[] τὰ[ς] δ' ἴνα[ς ἐγ.α...]σσαι ἐστ[ὶν τ]ὸ ἐγγ[....]αι τη.[]..[]ων αυ[].. ἐκασ[τ]δεβουλ[] ..ν[]οντο[]

D.1 ἴσα ἐστὶν ἐκ τοῦ [μέ]σου μετρούμενα, ὅσα δ[ὲ μ]ὴ κυκλοειδέα οὐχ οἷόν τε ἰσομελῆ εἶναι. δηλοῖ δὲ τόδε· ἢ πολλοῖς φαίνει μερόπεσσι ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. τοῦτο τὸ ἔπος δόξειεν ἂν τις ἄλλως ἐρῆσ[θ]αι, ὅτι ἦν ὑπερβάλημι μᾶλλον τὰ ἐόντα φαίνεται ἢ πρὶν ὑπερβάλλειν. ὁ δὲ οὐ τοῦτο λέγει φαίνειν αὐτὴν (εἰ γὰρ τοῦτο ἔλεγε, οὐκ ἂν „πολλοῖς“ ἔφη φαίνειν αὐτὴν ἀλλὰ „πᾶσιν“) ἀλλὰ τοῖς τε τῆγ γῆν ἐργαζομένοις καὶ τοῖς ναυτιλλομένοις, ὅποτε χρῆ πλεῖν, τούτοις

D.10 τὴν ὥραν. εἰ γὰρ μὴ ἦν σελήνη, οὐκ ἂν ἐξηύρ[ι]σκον οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀριθμὸν οὔτε τῶν ὠρέων ο[ὔ]τε τῶν ἀνέμω[ν] καὶ τᾶλλα πάντα [.....]ην εκ[]σαεν[]·

[]

[]ς

E.1 καὶ λαμπρό[τ]ητα· τὰ δ' ἐξ ὧν ἢ σελήνη [λε]υκότατα μὲν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μεμερισμένα θεορμὰ δ' οὐ[κ] ἐστι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἐν τῷ ἀέρι ἐκάς

ἀλλήλων α[ί]ωρούμεν', ἀλλὰ τῆς μὲν ἡμέρης ἄδηλ' ἐστὶν
 ὑ[πὸ] τοῦ ἡλίου ἐπικρατούμενα τῆς δὲ νυκτὸς ἐόντα
 δῆλὰ ἐστὶν, ἐπικρατεῖται δὲ διὰ σμικ[ρ]ότητα.
 αἰωρεῖται δ' αὐτῶν ἕκαστα ἐν ἀνάγκῃ, ὡς ἄμ μὴ συνίημι
 πρὸς ἀλληλα· εἰ γὰρ μή, συνέλθοι <ἄν> ἀλέα ὅσα τὴν αὐτὴν
 δύναμιν ἔχει, ἐξ ὧν ὁ ἥλιος συνεστάθη. τὰ νῦν ἐόντα

E.10 ὁ θεὸς εἰ μὴ ἤθελεν εἶναι, οὐκ ἂν ἐπόησεν ἥλιον. ἐποίησε δὲ
 τοιοῦτογ καὶ τ[ο]σοῦτον γινόμενον οἶος ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου
 διηγεῖ[τ]αι, τὰ δ' [ἐ]πὶ τούτοις ἐπίπροσθε π[ο]ιεῖται
 [οὐ β]ου[λό]μενο[ς] πάντας γιν[ώ]σκε[ι]ν. ἐν δὲ [τ]ῶιδε σημαί[νει]
 [...].[.]μει[...].αδιο[..... ..]σα[...].

F.1 μη[τρ]ὸς μὲν ὅτι μήτηρ ὁ Ν[οῦ]ς ἔστιν τῶν ἄλλων
 ἕως δὲ ὅτι ἀγαθῆς. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπε[σιν]
 ὅτι ἀγαθὴν σημαίνει.

Ἐρμῆ Μαιάδος υἱὲ διάκτορε δῶτορ ἐάων.
 δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τ[ῶ]ιδε·
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακῆαται ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων οἷα διδοῦσι, κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἐάων.
 οἱ δὲ τὸ ῥῶῆμα οὐ γινώσκοντες δοκοῦσιν εἶναι
 μητρὸς ἑαυτοῦ· ὁ δ' εἶπερ ἤθελεν ἑαυτοῦ μητρὸς

F.10 ἐμ φιλότῃ ἀποδείξει θέλοντα μιχθῆναι τὸν
 θεόν, ἐξῆν αὐτῶι γράμματα παρακλίναντα
 „μητρὸς ἐοῖο“ εἶπε[ι]ν· οὕτω γ[ὰ]ρ ἂν „ἑαυτοῦ“ γίνοιτο
 [.....]αυτῆς ανε[..... ..]δῆλον ὅτι [..... .] []
 [.....]εν τῇ συ.[..... ..] ἀμφοτερε[]
 [..... . ἀ]γαθη.[..... ..].α[]

F.16 [..... .].εναι[]